

bekendt, et demokratisk Ministerium, som man maa antage lægger en vis Vægt paa, hvad Vælgerne til enhver Tid ønsker. Saaledes er altsaa Stillingen, og ud fra disse Betragtninger opfordrer jeg til Valg. Saa siger den højtærede Minister, at vi kan jo prøve her i Tinget at fælde den siddende Regering. Dette er ikke ærlig Tale; det er politisk Dialektik. Det, der ligger i Erhvervsministerens Udtalelser, er, at den Ledelse, som dette Ministerium har, ude i Vælgerbefolkningen skulde have fremkaldt Sympati. Derom faar vi jo intet at vide ved, at der vedtages en eller anden Dagsorden her i Tinget. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Vi gaar for en Dagsorden, der gaar os imod). Ja, det er jo Ord; der er jo ingen Mening i dem, ingen Mening i dem i Forbindelse med, at den højtærede Erhvervsminister siger, at Oppositionens Stilling i dette Øjeblik medfører, at Vælgerne i stort Tal slutter sig til Regeringen. Lad os faa dette konstateret, eller lad os faa konstateret, at netop det modsatte er Tilfældet, at saaledes som Regeringen har regeret, vil netop Vælgerne i Tusindtal forlade den. Lad os faa det prøvet; Situationen synes mig dog at være alvorlig nok. (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Hvad hjælper det i Landstinget?). Hvad hjælper det i Landstinget, siger man. Det er dog mærkeligt, at et demokratisk Parti virkelig kan være af den Mening, at en stor Vælgertilkendegivelse slet ingen Indflydelse har udenfor denne Sal. Jeg henstiller: Lad os prøve Valget.

Formanden: Jeg anmoder efterfølgende Talere om at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

Hans Nielsen: Jeg skal ikke komme ind paa de mærkværdige Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu anstillede, men det forekommer mig sørgeligt, at en Mand, der som det ærede Medlem har sit politiske Hjemsted i Horsens, kan give en saa ravruskende gal Anvisning paa at hjælpe Industrien som den, han kommer med i Aften. Som jeg har oplyst tidligere, i Eftermiddags, er der næsten 2 000 arbejdsløse i Horsens. Nu vil det ærede Medlem hjælpe disse 2 00 arbejdsløse og deres Arbejdsgivere i Horsens ved, at der bliver udskrevet nye Valg; vi faar en Valgkamp, som skal vare 5—6 Uger, og derefter faar vi altsaa et Valg, ved hvilket jeg ikke tvivler om, at de to Partier, der nu udgør Flertallet, kommer ind med et endnu større Flertal, og saa skal vi altsaa til at begynde forfra! Jeg tror,

at de arbejdsløse og Arbejdsgiverne i Horsens vil være det ærede Medlem meget lidet taknemmelige for den Vej, han her anviser.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skal jeg sige, at det naturligvis kun kan glæde mig, at jeg er valgt i Horsens, hvad det ærede Medlem jo ogsaa er. Det ærede Medlem siger, at det for Arbejderne i Horsens er en daarlig Anvisning, jeg giver Regeringen. Aa, nej, det tror jeg ikke. Bliver det ved at gaa, som det hidtil er gaaet, saa ved vi jo, at saa faar vi intet, for vi har endnu ikke faaet noget, men hvis virkelig den optimistiske Stemning, som Regeringen gør sig til Talsmand for — men som den vist ærlig talt ikke tror alt for stærkt paa, for saa fik vi nok Valget —, hvis virkelig denne Stemning er berettiget, var det jo muligt, at der igennem et Valg vilde kunne skabes noget; mindre end det, vi hidtil har faaet, kan det i hvert Fald ikke blive.

Hendriksen: Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der jo tidligere har ment og ogsaa her i Salen har sagt, at de færøske Købmænd for manges Vedkommende var velhavende Mænd, nu er kommet til en anden, en rigtigere og sandere Erkendelse, nemlig den, at dette ikke er Tilfældet, men at tværtimod de færøske Købmænd og Fiskerskibsredere for Tiden har drøje Kaar. Nu tror jeg ikke, at det ærede Medlem, da han havde Ordet for lidt siden, malede Forholdene paa Færøerne med for mørke Farver, thi i Virkeligheden har man paa Færøerne indenfor Øernes Hovederhverv, Fiskeriet, en meget alvorlig Situation at kæmpe med. Der er nemlig, grundet paa den Kapitalmangel og de Kreditvanskeligheder, der navnlig i Aar gør sig gældende, en overvejende Sandsynlighed for, at mange af de færøske Kuttere, der sædvanligvis udrustes med Fiskeriet under Island for Øje, ikke vil kunne udrustes. Imidlertid kan jeg ikke se, hvorledes dette Forhold, hvor beklageligt og sørgeligt det end er, kan sættes i Forbindelee med det Lovforslag, der her behandles, for det ærede Medlem vil dog neppe mene, at Forslagets Bestemmelser vil kunne finde Anvendelse paa Færøerne under saadanne Former, at det vil kunne medvirke til, at flere Kuttere udrustes. Nu hørte jeg ganske vist den højtærede Erhvervsminister sige, at Forslaget gjaldt naturligvis for Færøerne, og dette er jo rigtigt, men det